

Kurssimateriaali

AKO-E3010 Johtaminen ja johtajuus (5 op) syksy 2020

Kurssin kirjallisuus koostuu opettajan valitsemista tieteellisistä ja populääreistä artikkeleista, kirjaluvuista ja mediamateriaalista. Materiaalin saatavuudesta kuulet tietoja ensimmäisellä luennolla.

Kurssimateriaali koostuu kolmenlaisesta sisällöstä: luentokalvoista, luentojen kirjallisuudesta sekä muusta, ylimääräisestä aihetta käsittelevästä materiaalista. Harjoitustehtäviä varten on vähintään tutustuttava luentosisältöihin sekä niitä tukevaan materiaaliin. Lisämateriaalia on tarkoitettu edelleen taustoittamaan kurssin eri teemoja. Ko. materiaalin läpikäynti tapahtuu opiskelijan oman kiinnostuksen ohjaamana.

LUENTO 1	
Luennon kirjallisuus	Andersen, J.A. (2017). <i>Leadership studies: all bridges have been burned</i>. LSE Business Review blog post. Available online: http://blogs.lse.ac.uk/businessreview/2017/09/05/leadership-studies-all-bridges-have-been-burned/ Andersenin lyhyt blogaus London School of Economicsin sivuilla on hyvä esitys siitä, miten johtajuustutkimusta tehdään kahdella toisistaan merkittävästi poikkeavalla tavalla. Tekstin tarkoitus on selventää sinulle miten eri tavat tehdä tutkimusta tuottavat erilaiset tavat käsitteellistää, operationalisoida ja siten myös ymmärtää koko johtajuusilmiö. Alvesson, M. & Spicer, A. (2011). Chapter 2: Theories of Leadership. pp. 8-30. In M. Alvesson and A. Spicer (eds.) <i>Metaphors We Lead By: Understanding Leadership in the Real World</i>. Abingdon, Oxon; New York, NY: Routledge. Alvessonin ja Spicerin kirjaluvussa katsotaan yleisesti mitä johtajuustutkimus johtajuuden ilmiöstä on ymmärtänyt. Kirjoittajat eivät kuvaa kentän kehitystä yhdenmukaisena kehityksenä, vaan he näyttävät miten tutkimuksen piirissä näkyy erilaisia käsityksiä, kutsumme niitä tällä kurssilla sankarilliseksi ja jälkisankarilliseksi koulukunnaksi. Erilaiset koulukunnat näkevät johtajuuden eri tavoin, korostaen eri piirteitä. Molemmilla koulukunnilla on vahvuutensa ja heikkoutensa. Kurssin näkökulmasta ei myöskään ole tarkoituksenmukaista kutsua jotakin johtamisteoriaa, -tapaa, tai -tyyliä ”paremmaksi”: keskeinen kurssin teesi on, että johtajuus on monimuotoinen ilmiö ja sen universaalitasoinen määrittely on osoittautunut varsin ongelmalliseksi. Grint, K. (2005). Chapters 0: Introduction and 1: What is leadership: person, result, position or process? pp. 1-32. <i>Leadership: Limits and possibilities</i>. Management, Work & Organisations. Hampshire: Palgrave Macmillan. Keith Grintin kirjaluku esittää ajatuksen, että johtajuus on käsitteenä ristiriitainen (ECC). Hän näyttää miten sekä alan tutkijat että maallikot ammentavat johtajuutta ymmärtäessään ja arvioidessaan epäjohtonmukaisista lähteistä. Johtajuuden määrittelyssä on historiallisesti käytettyä henkilöä, toimintaa, asemaa ja tuloksia, ja määrittelyillä on tapana ollut ’vaelttaa’ tilanteen mukaan. Grintin pointti on, että johtajuutta ei pitäisi ajatella essentialistisena käsitteenä, vaan olla enemmän kiinnostunut siitä mitä ihmiset milloinkin johtajuudeksi ymmärtävät. Tämä ajatus on kurssimme johtoajatuksia.

Lisä- materiaalia	Andersen, J. A. (2016). Leadership scholarship: all bridges have been burned. <i>Leadership and the Humanities, (4): 2</i>, 108-125. Alvesson, M. & Sveningsson, S. (2003). Good visions, bad micro-management and ugly ambiguity: contradictions of (non-)leadership in a knowledge-intensive organization. <i>Organization Studies, 24(6)</i>, 961-988. Barker, R. A. (2001). The nature of leadership. <i>Human Relations, 54(4)</i>, 469-494. Collinson, D., & Tourish, D. (2015). Teaching leadership critically: New directions for leadership pedagogy. <i>Academy of Management Learning & Education, 14(4)</i>, 576-594. Glynn, M. A., & Raffaelli, R. (2010). Uncovering mechanisms of theory development in an academic field: Lessons from leadership research. <i>Academy of Management Annals, 4(1)</i>, 359-401. House, R. J., & Aditya, R. N. (1997). The social scientific study of leadership: Quo vadis?. <i>Journal of Management, 23(3)</i>, 409-473. Virtaharju, J. (2016) Chapter 3.2. The Evolution of leadership theorization, pp.11-15. In <i>Making Leadership: Performances, Practices, and Positions that construct leadership</i>. Aalto University, Department of Industrial Engineering and Management, doctoral dissertations, 188/2016. Available online: http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-60-7020-9

LUENTO 2	
Luennon esilukemisto	Drucker, P. (2004). What Makes an Effective Executive. <i>Harvard Business Review</i>, 82(6), 58-63. Druckerin teksti on tyypillinen Harvard Business Review -teksti johtamisesta. Huomaa, että HBR on ylimmän johdon populaarijulkaisu, ei akateemisen tutkimuksen julkaisija, vaikka se hyvin arvostettu julkaisukanava onkin. Mieti millaisen kuvan johtamisesta Drucker tässä tekstissä rakentaa. Radcliffe, S. (2012). <i>Leadership: Plain and Simple</i>. Financial Times Series. Dorchester, Dorset: Pearson Education Limited. Chapters 1-5, pp. 1-90. Radcliffen kirjasta luemme viisi lukua. Huomaa, että kirja ei ole akateeminen, vaan ns. käytännönläheinen johtamisopas. Olen ottanut tämän tekstin mukaan kahdesta syystä: ensinnäkin siinä on minusta oikein hyvää ja tärkeää asiasisältöä, toiseksi se on esimerkki siitä, miten johtamisesta ja erityisesti johtamiseen kasvusta ja kehityksestä puhutaan tänä päivänä. Luennolla nro 2 keskustelemme näistä teksteistä, niiden hyvistä ja huonoista puolista sekä annista johtajuuden ymmärtämiselle.
Luennon kirjallisuus	Holmberg, I. & Tyrstrup, M. (2010) Well then – what now? An everyday approach to managerial leadership. <i>Leadership</i>, 6(4), 353-372. Ruotsalaiset johtamistutkijat tarkastelivat keskijohdon työtä suuressa yrityksessä. He havaitsivat, miten esimiesten työ on päivittäistä selviytymistä improvisoinnin avulla. Tämä tulos poikkeaa aika tavalla normatiivisen johtamiskirjallisuuden korostamista johtajien visionäärisyyden tarpeesta ja autonomisuuden olettamasta. Tengblad, S. (2006). Is there a 'new managerial work'? A comparison with Henry Mintzberg's classic study 30 years later. <i>Journal of Management Studies</i>, 43(7), 1437-1461. Stefan Tengblad toisti 2000-luvun alussa tutkimuksen toimitusjohtajien työajan sisällöstä. Tässä paperissa hän pohtii mitä ylemmän johdon työ pitää sisällään ja onko se muuttunut viimeisten vuosikymmenten aikana.
Lisämateriaalia	Collinson, D. (2005). Dialectics of leadership. <i>Human Relations</i>, 58(11), 1419-1442. Kotter, J. (1982/1999) 'What effective general managers really do', <i>Harvard Business Review</i> 77(2): 145–56. Mintzberg, H. (1973). <i>The nature of managerial work</i>. Harpercollins College Div. Porter, M. & Nohria, N. (2018). The Spotlight: leader's calendar. <i>Harvard Business Review</i>, 96(4). Parts "How CEOs manage time", "What do CEOs actually do?", and "One CEO's approach to managing his calendar". Available online: https://hbr.org/archive-toc/BR1804

Virtaharju, J. (2016) Chapter 3.3. The definitional problem in mainstream leadership perspectives, pp.16-20. In *Making Leadership: Performances, Practices, and Positions that construct leadership*. Aalto University, Department of Industrial Engineering and Management, doctoral dissertations, 188/2016.

Available online: <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-60-7020-9>

Zaleznik, A. (1977). Managers and leaders. *Harvard Business Review*, 55(3), 67-78.

LUENTO 3	
Luennon kirjallisuus	Humphrey, R., Pollack, J. & Hawver, T. (2008). Leading with emotional labor. <i>Journal of Managerial Psychology</i>, 23(2), 151-168. Humphreyn ja kumppaneiden artikkeli on kokoava esitys tunnetyön ja johtajuuden suhteista. Artikkelissa on paljon yksityiskohtia, useiden tutkimusten kuvausta ja tuloksia. Kurssillamme on kuitenkin tärkeintä jäsentää mitä tunnettyö tarkoittaa, miten se on esimiestyössä/johtamisessa olennaista ja miten esimiehet voivat tulla tietoisemmiksi niistä emotionaalisisista odotuksista, joita heihin kohdentuu. Marchant, R. (2019). Stoicism: A masterclass in emotion regulation. <i>Antidotes for Chimps @Medium.com</i>. Available online: https://medium.com/antidotes-for-chimps/stoicism-a-masterclass-in-emotion-regulation-622546bd25d5 Tämä populaariartikkeli on lyhyt yleisesitys siitä, miten Antiikin stoalaisessa filosofiassa opetettiin käsittelemään tunteita. Stoalaisen lähestymistavan keskeinen ajatus on keskittyä niihin asioihin, joihin voi omassa elämässään vaikuttaa ja suhtautua tyyneydellä ulkoa tuleviin asioihin, olivat ne sitten menestyksiä tai tappioita. Teksti on kurssikirjallisuudessa koska se tarjoaa käsitteellisiä välineitä, joiden avulla voi pohtia omia tunnereaktioitaan eri tilanteissa ja siten saada tukea tunnettyön tekemiseen. Artikkelin myös osoittaa miten kurssilla käsittelemämme asiat ovat olleet osa ihmiskunnan historiaa ja johtamisen ymmärrystä kirjaimellisesti Antiikin ajoista lähtien. Smircich, L. & Morgan, G. (1982). Leadership: The Management of Meaning. <i>Journal of Applied Behavioral Science</i>. 18(3), 257-273. Smircichin ja Morganin vuoden 1982 artikkeli on johtamis- ja organisaatiotutkimuksen klassikko. Se avasi tietä tutkimukselle, joka lähestyy johtajuutta merkitysten johtamisena (konstruktionismi). Artikkelin sekä teorisoi että osoittaa empiirisen casen avulla, miten johtamistyö on maailmantulkintemista ja tämän tulkinnan tarjoamista muille. Huomaa, että merkitysten johtaminen ei ole mikään uusi, poikkeava johtamistapa tai 'patenttiratkaisu', vaan se on tapa ymmärtää mistä johtajuudessa on kysymys. Toki 1990-luvulla tämä ajatus hiipi myös johtamisen käytäntöihin, kun esimiehiä alettiin ohjata olemaan 'visionäärejä'. Olennaista on ymmärtää uusi tapa ymmärtää mistä johtajuudessa on kysymys. Vuoden 1982 paperi on lähtökohtaisesti johtajakeskeinen, kuten ajankuvaan sopi, mutta silti sen sisältö on ollut merkittävästi vaikuttamassa myös kollektiivisen johtajuustutkimuksen syntyyn. Torkki, J. (2006). Puhevalta: kuinka kuulijat vakuutetaan. Keuruu: Otava. s. 253-282. Ote Juhana Torkin kirjasta vie meidät jälleen Antiikin maailmaan. Hän esittelee Antiikin puheoppia (retoriikkaa) ja näyttää miten sen taitoja hyödynnetään johtamisessa. Kirjaluku on keskeinen lähde esseeseen 1:n retorisen analyysin tekemisessä.
Lisämateriaalia	Aurelius, M. (2002). <i>The Emperor's handbook: A new translation of the Meditations</i>. Scribner: New York, NY.

Eskelinen, V. (2018). Venäjän asevoimien ylin johto puhejohtajina. Maanpuolustuskorkeakoulu, Johtamisen ja sotilaspedagogiikan laitos. Pro Gradu -työ. Available online: <http://www.doria.fi/handle/10024/160394>

George, B., Sims, P., McLean, A. N., & Mayer, D. (2007). Discovering your authentic leadership. *Harvard Business Review*, 85(2), 129.

Goleman, D. (2000). Leadership that gets results. *Harvard Business Review*, 78(2), 78-89

MSNBC (2008). Barack Obama Victory Speech 2008. Available online: <https://www.youtube.com/watch?v=CnvUUauFJ98>

Robertson, D. (2019) Marcus Aurelius on Stoicism and Leadership. *The Startup @Medium.com*. Available online: <https://medium.com/swlh/marcus-aurelius-on-stoicism-and-leadership-9bcd3854834f>

Shamir, B. (2007). Strategic leadership as management of meanings. In R. Hooijberg, J.G. Hunt, J. Antonakis & K.B. Boal (Eds.) *Being there even when you are not: Leading through strategy, structures, and systems*. Monographs in Leadership and Management, 4. Amsterdam: Elsevier.

Sinek, S. (2016). "Most leaders don't even know the game they are in". Sinekin puhe siitä miksi empatia on keskeinen johtamistaito ja luottamus keskeinen johtamistulos. Available online: <https://www.youtube.com/watch?v=RyTQ5-SQYTo>

Spye, L. (2016). The most trusted white man in black America. *Politico*. Available online: <https://www.politico.com/magazine/story/2016/07/robert-f-kennedy-race-relations-martin-luther-king-assassination-214021>

Yle (2009) Suuret puheet: Yle Puheen ohjelmasarja suomalaisen poliittisen historian merkkipuheista. Näkökulma juttusarjassa on historiallinen, ei retorinen, mutta asiasältö on hyvää. Suosittelen erityisesti jaksoa "Puhe joka lopetti kapinan". Available online: <https://areena.yle.fi/1-2662935>

LUENTO 4	
Luennon kirjallisuus	Conger, J. (2011). Charismatic Leadership. In Bryman, A., Collinson, D., Grint, K., Jackson, B. & Uhl-Bien, M. (Eds.) <i>The Sage Handbook of Leadership</i>. London: Sage Pub. Jay Conger on pitkän linjan karismaattisen johtajuuden tutkija. Tässä käsikirjassa julkaistussa kirjaluovussa kuvataan hyvin monipuolisesti se mitä karismaattisesta johtamisesta on ymmärretty tutkimuksen avulla. Sisältöä on paljon ja voi olla välillä puuduttavaa kahlata kaikkea läpi, mutta yritä tämän avulla jäsenellä kokonaisuus siitä mitä karisman ilmiöistä nyt tiedämme. Alvesson, M. & Kärreman, D. (2016). Intellectual failure and ideological success in organization studies: The case of Transformational Leadership. <i>Journal of Management Inquiry</i>. 25(2), 139-152. Alvessonin ja Kärremanin artikkeli on sitä mieltä, että valtavirran johtajuustutkimus (eli sankarillinen johtajuustutkimus, eli käytännössä transformationaalinen ja karismaattinen johtajuustutkimus) on tieteenä epäonnistunut. Kirjoittajat osoittavat tutkimuksen tekemisen tavoissa esiintyviä ongelmia. Heidän teesinsä on, että valtavirran johtamistutkimus ei ole suosittua siksi että se kuvaisi johtamisilmiötä totuudenmukaisesti, vaan sen takia että se kuvaa johtamisilmiötä ihmisiä houkuttelevina. Heidän argumenttiaan voi ajatella kriittisenä näkökulmana koko johtajuusilmiötä kohtaan: mistä tulee se vahva usko, että johtajuus on ratkaisu maailman ongelmiin. Huijataanko meitä?
Lisä-materiaalia	Conger, J. A. (1999). Charismatic and transformational leadership in organizations: An insider's perspective on these developing streams of research. <i>Leadership Quarterly</i>, 10(2), 145-179. Díaz-Sáenz H. (2011). Transformational Leadership. In Bryman, A., Collinson, D., Grint, K., Jackson, B. & Uhl-Bien, M. (Eds.) <i>The Sage Handbook of Leadership</i>. London: Sage Pub. Islam, G. (2009). Animating leadership: Crisis and renewal of governance in 4 mythic narratives. <i>Leadership Quarterly</i>, 20(5), 828-836. Kuronen, T., & Virtaharju, J. (2015). The fishing president: Ritual in constructing leadership mythology. <i>Leadership</i>, 11(2), 186-212. Kuronen, T., Virtaharju, J. & Huhtinen, A-M. (2016) Re-imagining the primal leader: Vladimir Putin and the rhizomatic emergence of the “new” Russian leadership. In Vuorinen, M, Kuronen, T. & Huhtinen, A-M (eds.) <i>Regime Changes in 20th Century Europe: Reassessed, Anticipated and in the Making</i>. Newcastle-upon-Tyne: Cambridge Scholars Publishing. Van Knippenberg, D., & Sitkin, S. B. (2013). A critical assessment of charismatic-transformational leadership research: Back to the drawing board?. <i>Academy of Management Annals</i>, 7(1), 1-60.

	Willner A (1984) <i>The Spellbinders: Charismatic Political Leadership</i> . New Haven: Yale University Press.
LUENTO 5	
	-

LUENTO 6	
Luennon kirjallisuus	Denis, J-L., Langley, A. & Sergi, V. (2012). Leadership in the plural. <i>Academy of Management Annals</i>. 6(1), 211-283. Denis et al. paperi on laaja yleisesitys ei-sankarillisen johtajuustutkimuksen sisällöstä ja havainnoista. Kirjoittajat jakavat kentän neljään eri koulukuntaan ja esittelevät kunkin niistä yksityiskohtaisesti. Tämän artikkelin avulla saat yleisymmärryksen mitä ei-sankarillisen johtajuustutkimuksen piirissä on tutkittu ja ymmärretty. Ladkin, D. (2010). Why there are so many different theories of leadership? In <i>Rethinking leadership: A new look at old leadership questions</i>. Edward Elgar Publishing. pp. 15-33. Ladkinin kirjaluku ottaa erilaisen näkökulman johtajuustutkimuksen sisältöön. Ladkin katsoo johtajuutta fenomenologisena ilmiönä, eli kunkin tarkastelijan omassa elämisaailmassa rakentuvana kokemuksena. Tämä sosiaalitieteen näkökulma poikkeaa melko tavalla perinteisemmän johtamistutkimuksen olettamuksista. Se tarjoaa meille esimerkiksi ajatuksen, että johtaja ja seuraaja voivat ymmärtää johtajuuden eri tavoin. Luemme tätä kirjalukua erityisesti, koska se antaa meille välineitä ymmärtää elokuvan Rashomon johtajuutta. Virtaharju, J. & Liiri, T. (2019). The supervisors who became leaders: Leadership emergence via changing organizational practices. <i>Leadership</i>. 15(1), 103-122. Oma tutkimukseni on empiirinen esimerkki siitä, miten johtajuutta voi tutkia konstruktivistisena ilmiönä. Tässä paperissa katsoimme, miten johtajuus kehittyi panimossa. Käsitys johtajuudesta on tässä ratkaiseva: se on sitä mitä ihmiset sen ymmärtävät olevan. Panimon työnjohtajien johtajuus ei rakentunut ensisijaisesti heidän kyvykkyyksiensä ympärille vaan sille että heihin liitetyt sosiaaliset odotukset ja heille annetut toiminnalliset mahdollisuudet olivat linjassa. Paperin pointti on näyttää, miten johtajuus on kollektiivissa rakentuva ilmiö, ei yksilöllinen kyvykkyys.
Lisä-materiaalia	Alvesson M and Spicer A (2011). <i>Metaphors We Lead By: Understanding Leadership in the Real World</i>. Abingdon, Oxon; New York, NY: Routledge. Crevani, L., Lindgren, M., & Packendorff, J. (2007). Shared leadership: a post-heroic perspective on leadership as a collective construction. <i>International Journal of Leadership Studies</i>, 3(1), 40-67. Crevani, L., Lindgren, M., & Packendorff, J. (2010). Leadership, not leaders: On the study of leadership as practices and interactions. <i>Scandinavian Journal of Management</i>, 26(1), 77-86. Drath, W. H., McCauley, C. D., Palus, C. J., Van Velsor, E., O'Connor, P. M., & McGuire, J. B. (2008). Direction, alignment, commitment: Toward a more integrative ontology of leadership. <i>Leadership Quarterly</i>, 19(6), 635-653.

Drath, W. H., & Palus, C. J. (1994). *Making common sense: Leadership as meaning-making in a community of practice*. Center for Creative Leadership. Report No. 156. Greensboro, NC: CCL.

Fairhurst, G. T., & Grant, D. (2010). The social construction of leadership: A sailing guide. *Management Communication Quarterly*, 24(2), 171-210.

Grint, K. (2005b). Problems, problems, problems: The social construction of 'leadership'. *Human Relations*, 58(11): 1467–1494.

Gronn, P. (2009). Leadership configurations. *Leadership*, 5(3), 381-394.

Kelly, S. (2014). Towards a negative ontology of leadership. *Human Relations*, 67(8), 905-922.

Ladkin D (2011). *Rethinking Leadership: A New Look at Old Leadership Questions*. Cheltenham: Edward Elgar Publishing Inc.

Ospina, S., Foldy, E., Fairhurst, G. & Jackson, B. (2020) Collective dimensions of leadership: Connecting theory and method. *Human Relations*, 73(4), 441-463.

Pfeffer, J. (1977). The ambiguity of leadership. *Academy of Management Review*, 2(1), 104-112.

Raelin, J. A. (2011). From leadership-as-practice to leaderful practice. *Leadership*, 7(2), 195-211.

Uhl-Bien, M. (2006). Relational leadership theory: Exploring the social processes of leadership and organizing. *Leadership Quarterly*, 17(6), 654-676.

LUENTO 7	
Luennon kirjallisuus	Padilla, A., Hogan, R. & Kaiser, R.B. (2007). The toxic triangle: Destructive leaders, susceptible followers, and conducive environments. <i>Leadership Quarterly</i>. 18(3), 176-194. Padilla ja kumppanit tekevät systeemisen jäsenyyksen tekijöistä, joiden yhteisvaikutus voi tuottaa tuhoisan johtajuuden ilmiön organisaatioissa. Artikkelin anti on se, että se nostaa esiin miten tuhoisan johtajuuden kierteen syntyyn vaikuttavat johtajajäsenilön lisäksi seuraajien piirteet ja tilannetekijät. Tourish, D. & Vatcha, N. (2005). Charismatic leadership and the corporate cultism at Enron: The elimination of dissent, the promotion of conformity and organizational collapse. <i>Leadership</i>. 1(4), 455-480. Tourishin ja Vatchan artikkeli tarkastelee 2000-luvun alun bisnesskandaali Enronia johtajuuden näkökulmasta. He kuvaavat johtajuutta Enronissa ja erottelevat miten sen piirteet tuottivat kulttuurin organisaatioympäristön. Huomaa miten kirjoittajien kuvailemat piirteet ovat samoja, joilla suuria yrityksiä yleisestikin johdetaan.
Lisämateriaalia	Huhtamäki, H. (2020). Narsismi, raha ja poistuneet estot – Näin tutkijat selittävät itsevaltioiden ikaikaista taipumusta takertua valtaan. Helsingin Sanomat, 1.9. 2020. Available: https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000006619720.html Bligh MC, Kohles JC and Pillai R (2011) Romancing leadership: Past, present, and future. <i>Leadership Quarterly</i>. 22(6), 1058–1077. Gemmill G and Oakley J (1992) Leadership: An alienating social myth? <i>Human Relations</i>. 45(2), 113–129. Kets deVries, M. F. (1988). Prisoners of leadership. <i>Human Relations</i>. 41(3), 261-280. Meindl, J. R., Ehrlich, S. B., & Dukerich, J. M. (1985). The romance of leadership. <i>Administrative Science Quarterly</i>. 30(1), 78-102. Sadler-Smith, E., Robinson, G., Akstinaite, V. & Wray, T. (in press.). Hubristic leadership: Understanding the hazard and mitigating the risks. <i>Organizational Dynamics</i>. Tourish, D. (2013). <i>The dark side of transformational leadership: A critical perspective</i>. Routledge. Yle (2018) 12 diktaattoria: Yle Puheen ohjelmasarja lähihistoriamme tunnetuista ja vähemmän tunnetuista hirmuhallitsijoista. Available online: https://areena.yle.fi/1-3948085

LUENTO 8	
Luennon kirjallisuus	Ciulla, J. B. (2012). Ethics and leadership effectiveness. In D. Day & J. Antonakis (eds.) <i>The Nature of Leadership</i>, 2nd ed., pp. 508-540. <i>Ciullan teksti on perusesitys etiikan perusteorioista ja johtajuudesta. Hän tarkastelee mitkä asiat vaikuttavat johtajuuden eettisyyden arviointiin. Tämä teksti on mielestäni helppolukuinen ja onnistunut esitys johtajuuden ja eettisyyden yhteyksistä. Varaudu lukemaan paljon historiallisia viitteitä Antiikin aikaisiin tapahtumiin.</i> Knights, D. & O’Leary, M. (2006). Leadership, ethics and responsibility to the other. <i>Journal of Business Ethics</i>, 67: 125-137. <i>Knightsin ja O’Learyn teksti on haastavampi artikkeli etiikasta. Se täydentää Ciullan tekstiä ottamalla syvempään tarkasteluun Alasdair McIntyren ja Emmanuel Levinasin hyve-eettiset ajatukset. Artikkelin argumentti on, että elämme yhteiskunnassa, jossa yksilöllisyyden korostuminen on johtanut tilanteeseen, jossa johtajat kantavat enemmän huolta omasta johtajaimagostaan kuin kantavat vastuuta muista ihmisistä. Artikkelissa on myös lyhyt esitys johtajuuden essentialistisista/ei-essentialistista tarkastelutavoista, joka yhdistyy ensimmäisen luennon teemoihin.</i>
Lisämateriaalia	Grint, K. (2016). Dirty Hands and Clean Heels: 21 days of political leadership in the UK. <i>Leadership</i>, 12(5), 564-580. Kempster, S., Jackson, B., & Conroy, M. (2011). Leadership as purpose: Exploring the role of purpose in leadership practice. <i>Leadership</i>, 7(3), 317-334. Sanders, P. (2016). The ‘strange Mr Kastner’ – Leadership ethics in Holocaust-era Hungary, in the light of grey zones and dirty hands. <i>Leadership</i>, 12(1): 4-33. Sherman, N. (2007). <i>Stoic warriors: The ancient philosophy behind the military mind</i>. Oxford University Press. Watters, B. (2017). Leadership in the ‘Wicked’ problem of Bosnia’s civil war: A case study examining ethical decision making under duress. <i>Leadership</i>. DOI:10.1177/1742715017725641